

ข้อบังคับองค์การคลังสินค้าว่าด้วยเงินทดแทน

พ.ศ.2540

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 17(3) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การคลังสินค้า พ.ศ.2498 และระเบียบคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่องมาตรฐานของสิทธิประโยชน์ของพนักงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ.2534 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2539 วันที่ 30 ตุลาคม 2539 และประกาศคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ เรื่องหลักเกณฑ์การจ่ายเงินทดแทน (ฉบับที่ 2) วันที่ 28 ตุลาคม 2539 โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมการบริหารกิจการองค์การคลังสินค้า จึงวางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับองค์การคลังสินค้าว่าด้วยเงินทดแทน พ.ศ.2540"

ข้อ 2. ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิก

ข้อบังคับองค์การคลังสินค้าว่าด้วยเงินทดแทน พ.ศ.2536

บรรดามติคณะกรรมการบริหารกิจการองค์การคลังสินค้า ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

บททั่วไป

ข้อ 4. ในข้อบังคับนี้

"ประสบอันตราย" หมายความว่า การที่พนักงานได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงาน หรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่องค์การคลังสินค้า หรือการปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

"เจ็บป่วย" หมายความว่า การที่พนักงานเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายด้วยโรคที่เกิดขึ้น ตามลักษณะ หรือสภาพของงาน หรือเนื่องจากการทำงานตามที่คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์กำหนด

"สูญหาย" หมายความว่า การที่พนักงานหายไปในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในช่วงทำงาน หรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชานั้น รวมตลอดถึงการที่พนักงานหายไปในช่วงเดินทางโดยพาหนะทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำ เพื่อไปทำงานให้องค์การคลังสินค้า ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะประสบเหตุอันตรายและพนักงานถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวัน นับแต่วันที่เกิดเหตุ

"สูญเสียสมรรถภาพ" หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีการทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

"เงินทดแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานและค่าทำศพ

"ค่าทดแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายแก่พนักงานหรือผู้มีสิทธิ สำหรับการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วย หรือสูญหายของพนักงานตามข้อบังคับนี้

"ค่ารักษาพยาบาล" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้ หรือวัตถุที่ใช้แทน หรือทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย และค่าคลอดบุตร

"ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

"การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน" หมายความว่า การจัดให้พนักงานซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายหรือจิตใจ หรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย

"ค่าทำศพ" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของพนักงานตามประเพณี ทางศาสนา ของพนักงานหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ในกรณีที่พนักงานถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือสูญหาย

"การคลอดบุตร" หมายความว่า การที่ทารกออกจากครรภ์มารดา ซึ่งมีระยะเวลาตั้งครรภ์ไม่น้อยกว่า ยี่สิบแปดสัปดาห์ไม่ว่าทารกจะมีชีวิตรอดอยู่หรือไม่

"ทุพพลภาพ" หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาพปกติของจิตใจ จนไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ รั่ววิสาห์กิจสัมพันธ์กำหนด

"เงินเดือนค่าจ้างรายเดือน" หมายความว่า ค่าจ้างรายเดือนในเดือนที่พนักงานประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย หรืออัตราค่าจ้างรายวันสุดท้ายคูณด้วยยี่สิบหก สำหรับ พนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างรายวัน หรือค่าจ้างรายวันโดยเฉลี่ยจากค่าจ้างคราวสุดท้ายก่อนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย คูณด้วยยี่สิบหก สำหรับพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง และพนักงานซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

หมวดที่ 1

หลักเกณฑ์การจ่ายเงินทดแทน

ส่วนที่ 1

ค่ารักษาพยาบาล

ข้อ 5. ให้องค์การคลังสินค้าจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ดังต่อไปนี้

(1) กรณีที่เข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของทางราชการ ให้ได้รับค่ารักษาพยาบาล เต็มจำนวนที่จ่ายจริง

(2) กรณีที่เข้ารับการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลของเอกชน ให้ได้รับค่ารักษาพยาบาล ได้เท่าที่ จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินสามหมื่นห้าพันบาท

ข้อ 6. ในกรณีที่ค่ารักษาพยาบาลตามข้อ 5(2) ไม่เพียงพอ ให้องค์การคลังสินค้าจ่ายค่ารักษาพยาบาล เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มอีกได้ไม่เกินห้าหมื่นบาท สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของพนักงานที่มี ลักษณะดังต่อไปนี้ คือ

(1) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของอวัยวะในหลายส่วนและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข

(2) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกหลายแห่งและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข

(3) บาดเจ็บอย่างรุนแรงที่ศีรษะและต้องได้รับการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ

(4) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกสันหลัง ไชสันหลัง หรือรากประสาท

(5) ประสพภาวะที่ต้องผ่าตัดต่ออวัยวะที่ยู้งยาก ซึ่งต้องใช้วิธีจุลศัลยกรรม

(6) ประสพอันตรายจากไฟไหม้ น้ำร้อนลวก สารเคมี หรือไฟฟ้าจนถึงขั้นสูญเสียผิวหนัง

ลึกถึงหนังแท้เกินกว่าร้อยละสามสิบของร่างกาย

(7) ประสพอันตราย หรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงและเรื้อรัง

ข้อ 7. ค่ารักษาพยาบาลตามข้อ 5 และข้อ 6 ให้รวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าห้องและค่าอาหารด้วย

ส่วนที่ 2
ค่าทำศพ

ข้อ 8. ให้องค์การคลังสินค้าจ่ายค่าทำศพเป็นจำนวนสามเท่าของเงินเดือนค่าจ้างรายเดือนเดือนสุดท้ายที่พนักงานได้รับอยู่

ข้อ 9. เมื่อพนักงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหายให้บุคคลดังต่อไปนี้ มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากองค์การคลังสินค้า

(1) บิดา มารดา

(2) สามี หรือภรรยา

(3) บุตร ซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี หรือมีอายุตั้งแต่สิบแปดปี และยังคงศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้ ให้มีสิทธิได้รับได้ไม่เกินอายุสี่สิบห้าปี

(4) บุตร ซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ซึ่งอยู่ในอุปการะ ของพนักงานก่อนพนักงาน ถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย

ให้บุตรของพนักงานซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวัน นับแต่วันที่พนักงานถึงแก่ความตาย หรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ถ้าไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้องค์การคลังสินค้าจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของพนักงานที่ตายหรือสูญหายก่อนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากพนักงานที่ตายหรือสูญหายด้วย

ให้ผู้มีสิทธิดังกล่าวได้รับส่วนแบ่งเท่ากัน ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลง เพราะผู้มีสิทธิผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่ หรือมิได้สมรสใหม่ แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่า อยู่กินฉันสามีหรือภรรยา กับชายหรือหญิงอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตาม (3) หรือ (4) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิ เพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

การได้รับส่วนแบ่งตามข้อนี้ ถ้ามิได้รับส่วนแบ่งในคราวเดียวกันทั้งหมด ให้รับส่วนแบ่งอยู่ได้ไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่พนักงานถึงแก่ความตายหรือวันที่สูญหาย

ส่วนที่ 3
ค่าทดแทน

ข้อ 10. ให้องค์การคลังสินค้าจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนแก่พนักงานหรือบุคคลผู้มีสิทธิได้รับตามข้อ 9 ดังต่อไปนี้

(1) ร้อยละหกสิบของเงินเดือนค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่พนักงานไม่สามารถทำงานติดต่อกัน ได้เกินสามวัน ไม่ว่าพนักงานจะสูญเสียอวัยวะตาม (2) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายนับแต่วันแรกที่พนักงานไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(2) ร้อยละหกสิบของเงินเดือนค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่พนักงานต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 11 แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(3) ร้อยละหกสิบของเงินเดือนค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่พนักงานทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่ต้องจ่าย ตามข้อ 13 แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี

(4) ร้อยละหกสิบของเงินเดือนค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่พนักงานถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย มีกำหนดแปดปี

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ซึ่งเป็นเหตุให้สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ให้ถือว่าพนักงานสูญเสียอวัยวะนั้นด้วย แต่การคำนวณค่าทดแทน ให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะประเภทนั้น ๆ ตามข้อ 11

ในกรณีที่องค์การคลังสินค้าจ่ายค่าทดแทนตาม (2) หรือ (3) และต่อมาพนักงานได้ถึงแก่ความตาย ในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้องค์การคลังสินค้าจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตาม ข้อบังคับนี้ต่อไป จนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินแปดปี

ข้อ 11. กรณีพนักงานต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกายตามข้อ 10(2) ให้มีระยะเวลาจ่ายค่าทดแทนตามประเภทการสูญเสียอวัยวะ ดังต่อไปนี้

(1) แขนขาดข้างหนึ่ง	สิบปี
(2) ขาขาดข้างหนึ่ง	หกปีกับแปดเดือน
(3) มือขาดข้างหนึ่ง	เก้าปี
(4) เท้าขาดข้างหนึ่ง	สี่ปีกับแปดเดือน
(5) เท้าทั้งสองข้างขาด	สิบปี
(6) หูหนวกข้างหนึ่ง	สองปีกับแปดเดือน
(7) หูหนวกทั้งสองข้าง	ห้าปีกับสิบเดือน
(8) นิ้วหัวแม่มือขาดนิ้วหนึ่ง	สามปีกับแปดเดือน
(9) นิ้วชี้ขาดนิ้วหนึ่ง	สองปีกับสี่เดือน
(10) นิ้วกลางขาดนิ้วหนึ่ง	หนึ่งปีกับสิบเดือน
(11) นิ้วนางขาดนิ้วหนึ่ง	สิบเดือน
(12) นิ้วก้อยขาดนิ้วหนึ่ง	หกเดือน
(13) นิ้วหัวแม่มือเท้าขาดนิ้วหนึ่ง	สิบเดือน
(14) นิ้วเท้าอื่นขาดนิ้วหนึ่ง	สามเดือน
(15) สูญเสียลูกตาข้างหนึ่ง	สี่ปีกับห้าเดือน
(16) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็น ร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่าของตาข้างหนึ่ง หรือสูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน (BINOCULAR VISION) สามปีกับสิบเดือน	

(17) สูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะส่วนอื่น นอกจากที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (16) ให้มีระยะเวลาการจ่ายตามผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมกำหนดแต่ไม่เกินห้าปี

ถ้าพนักงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งสูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะในหลายส่วนของร่างกายตามที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (17) ให้คำนวณกำหนดเวลา ดังกล่าวรวมกันแต่ไม่เกินสิบปี

ข้อ 12 การสูญเสียอวัยวะตามข้อ 11 (8) (9) (10) (11) (12) (13) และ (14) ถ้าพนักงานต้องสูญเสียอวัยวะน้อยกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว ให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน ดังนี้

(1) นิ้วหัวแม่มือขาดหนึ่งข้อ	สองปีกับแปดเดือน
(2) นิ้วชี้ขาดหนึ่งข้อ	หนึ่งปี
(3) นิ้วชี้ขาดสองข้อ	หนึ่งปีกับสิบเดือน
(4) นิ้วกลางขาดหนึ่งข้อ	สิบเดือน
(5) นิ้วกลางขาดสองข้อ	หนึ่งปีกับสี่เดือน
(6) นิ้วนางขาดหนึ่งข้อ	หกเดือน
(7) นิ้วนางขาดสองข้อ	แปดเดือน
(8) นิ้วก้อยขาดหนึ่งข้อ	สามเดือน
(9) นิ้วก้อยขาดสองข้อ	สี่เดือน
(10) นิ้วหัวแม่มือเท้าขาดหนึ่งข้อ	แปดเดือน
(11) นิ้วเท้าอื่นขาดไม่เกินสองข้อ	หนึ่งเดือน

ข้อ 13. กรณีที่พนักงานสูญเสียอวัยวะประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ถือว่าเป็นกรณีพนักงานทุพพลภาพตามข้อ 10 (3) ให้มีระยะเวลาจ่ายค่าทดแทนมีกำหนดสิบห้าปี คือ

- (1) ขาทั้งสองข้างขาด
- (2) เท้าข้างหนึ่งกับขาอีกข้างหนึ่งขาด
- (3) มือหรือแขนข้างหนึ่งกับเท้าหรือขาอีกข้างหนึ่งขาด
- (4) มือทั้งสองข้างขาด
- (5) แขนทั้งสองข้างขาด
- (6) มือข้างหนึ่งกับแขนอีกข้างหนึ่งขาด
- (7) สูญเสียลูกตาทั้งสองข้าง หรือสูญเสียลูกตาข้างหนึ่ง กับสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่าของตาอีกข้างหนึ่ง หรือสูญเสียสมรรถภาพ ในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่าของตาทั้งสองข้าง
- (8) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ และ/หรือกระดูกสันหลังเป็นเหตุให้มือหรือแขนทั้งสองข้าง มือข้างหนึ่งกับแขนข้างหนึ่ง เท้าหรือขาทั้งสองข้าง เท้าข้างหนึ่งกับขาอีกข้างหนึ่ง มือหรือแขนข้างหนึ่งกับเท้าหรือขาอีกข้างหนึ่งสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง
- (9) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ อันเป็นเหตุให้เกิดความผิดปกติของความรู้สึกตัว และหรือ จิตฟั่นเฟือนเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ และไม่สามารถรักษาให้หายได้ หรือวิกลจริต
- (10) สูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะในสมองบางส่วนใด หรือในหลายส่วนของร่างกายนอกจากที่กำหนดไว้ใน (1) ถึง (9) ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่องค์การคลังสินค้า กำหนดวินิจฉัยว่าทุพพลภาพ

ข้อ 14. ในการกำหนดประเภทของการสูญเสียอวัยวะ

- (1) แขนขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อศอกขึ้นมา
- (2) ขาขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่หัวเข่าขึ้นมา
- (3) มือขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อมือขึ้นมา
- (4) เท้าขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อเท้าขึ้นมา
- (5) นิ้วขาด หมายความว่า ขาดเกินหนึ่งข้อขึ้นไปสำหรับนิ้วหัวแม่มือและนิ้วหัวแม่มือ และขาดเกินสองข้อขึ้นไปสำหรับนิ้วอื่น ๆ
- (6) นิ้วขาดหนึ่งข้อ หมายความว่า ขาดตั้งแต่ปลายนิ้วแต่ไม่เกินระดับข้อปลายนิ้ว
- (7) นิ้วขาดสองข้อ หมายความว่า ขาดเกินหนึ่งข้อขึ้นไป แต่ไม่เกินสองข้อ
- (8) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่า หมายความว่า ไม่สามารถมองเห็นอักษรบนแผ่นป้ายวัดสายตามาตรฐานได้ในระยะห่างจากป้ายสามเมตร ในขณะที่คนตาปกติสามารถมองเห็นได้ในระยะห่างจากป้ายหกสิบเมตร
- (9) สูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน (BINOCULAR VISION) หมายความว่า เมื่อใช้ตาข้างที่ไม่ปกติร่วมกับตาอีกข้างหนึ่งแล้ว ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างคนปกติ และถือว่าเป็นการสูญเสีย สมรรถภาพในการมองเห็นของตาข้างที่ไม่ปกติ นั้น

การสูญเสียอวัยวะส่วนใด หรือการที่อวัยวะส่วนใดสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง ซึ่งไม่สามารถจะรักษาให้หายเป็นปกติได้ ให้ถือว่าอวัยวะส่วนนั้นขาดด้วย

ข้อ 15. กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม ค่าทดแทนตามข้อ 10 ต้องไม่ต่ำกว่าเดือนละสองพันบาท (เดิมหนึ่งพันบาท) และไม่เกินเดือนละเก้าพันบาท

ข้อ 16. ในการจ่ายค่าทดแทน องค์การคลังสินค้าจะหักส่วนลดเกินร้อยละสี่ต่อปีจากค่าทดแทนเต็มจำนวนไม่ได้

ส่วนที่ 4

ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ

ข้อ 17. กรณีที่พนักงานจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ภายหลังจากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้องค์การคลังสินค้าจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของพนักงานเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

(1) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ และค่าใช้จ่าย ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพ ไม่เกินสองหมื่นบาท

(2) ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ไม่เกินสองหมื่นบาท

หมวดที่ 2

หลักเกณฑ์การพิจารณาวินิจฉัยและดำเนินการเกี่ยวกับการจ่ายเงินทดแทน

ข้อ 18. เมื่อพนักงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้องค์การคลังสินค้าแจ้งต่ออธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ

ข้อ 19. ให้พนักงานซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนต่อองค์การคลังสินค้า โดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่พนักงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหายให้ผู้มีสิทธิตามข้อ 9 แห่งข้อบังคับนี้ ยื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนตามวรรคหนึ่ง

ข้อ 20. เมื่อมีการยื่นคำร้องตามข้อ 19 หรือความปรากฏแก่องค์การคลังสินค้าว่าพนักงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหายให้องค์การคลังสินค้าดำเนินการสอบสวน ข้อเท็จจริง ถ้าเห็นว่าพนักงานมีสิทธิได้รับเงินทดแทนให้องค์การคลังสินค้าจ่ายเงินทดแทนแก่พนักงานหรือผู้มีสิทธิตั้งแต่วันที่พนักงานประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนไม่สามารถทำงานได้ สูญเสียอวัยวะ ทุพพลภาพ หรือถึงแก่ความตาย หรือสูญหายแล้วแต่กรณีโดยไม่ชักช้า

ข้อ 21. ถ้าองค์การคลังสินค้าพิจารณาเห็นว่า พนักงานหรือผู้มีสิทธิตามข้อ 19 ไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้องค์การคลังสินค้าแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับคำร้องเรียกเงินทดแทน

ข้อ 22. ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องไม่เห็นด้วยกับผลการพิจารณาขององค์การคลังสินค้าตามข้อ 21 ให้พนักงานหรือผู้มีสิทธิตามข้อ 19 ยื่นคำร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการกิจการสัมพันธ์องค์การคลังสินค้า ภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งผลการพิจารณาขององค์การคลังสินค้านั้น

ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการกิจการสัมพันธ์องค์การคลังสินค้ามีอำนาจขยายระยะเวลาตามวรรคหนึ่งได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ 23. ให้คณะกรรมการกิจการสัมพันธ์องค์การคลังสินค้าพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันรับคำร้องทุกข์

ข้อ 24. ผู้ยื่นคำร้องซึ่งไม่พอใจผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ตามข้อ 23 มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบผลการพิจารณา

ให้คณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ พร้อมทั้งแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์และองค์การคลังสินค้าทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์คำวินิจฉัยให้เป็นที่สุดและให้องค์การคลังสินค้าปฏิบัติตามโดยไม่ชักช้า

หมวดที่ 3

เบ็ดเตล็ด

ข้อ 25. องค์การคลังสินค้าไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของพนักงาน เพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

- (1) พนักงานเสขของมีนเมาหรือสิ่งเสขติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้
- (2) พนักงานจงใจให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตราย

ข้อ 26. ในการจ่ายเงินทดแทน องค์การคลังสินค้าจะหักเงินทดแทนเพื่อการใดๆ ไม่ได้และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากพนักงานหรือผู้มีสิทธิ

ให้ไว้ ณ วันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(ลงชื่อ)

คมสัน สันติวราคม

(นายคมสัน สันติวราคม)

ประธานกรรมการบริหารกิจการองค์การคลังสินค้า